

مجموعه ورزشی تازه نفس شهدای چهاربرج، با ۵ رشته ورزشی به اوقات فراغت اهالی معنا داده است

استعداد بچه‌های توس، در مسیر رشد

باشد. سید عباس رضوی که به نمایندگی از واگذارکنندگان زمین این مجموعه، مسئول پیگیری و هماهنگی بوده است، می‌گوید: مدیریت شهری و ارگان‌های دولتی پروژه‌های زیادی در توس یادر نقاط مختلف شهر دنبال می‌کنند اما این پروژه یک جور دیگری شیرین است و به مامی چسبید؛ چون صدای خنده بچه‌ها در این محدوده قطع نمی‌شود. این ارزشمند است و چه خوب که مجموعه چند زمین ورزشی دارد و پاسخ‌گوی نیاز اهالی محدوده است.

● امنیت در شب زیر نور مجموعه

مجموعه ورزشی شهدای چهاربرج بیش از هر گروه سنی، برای نونهالان و نوجوانان توس، کاربردی است؛ به این دلیل وقتی در ساعات مختلف روز به این مجموعه سر می‌زنیم، بیش از هر گروهی، شور و هیجان بچه‌هاست که جلب توجه می‌کند. سیما فروزنی دختر دوازده ساله‌ای است که از محله فردوسی برای اسکیت به این مجموعه می‌آید. او می‌گوید: من اسکیت را چهار سال قبل در مرکز شهر یاد گرفتم و الان دیگر نیازی به فضای باشگاه ندارم اما جایی هم که مناسب اسکیت در محله ما باشد، کمتر پیدا می‌شد؛ خدا را شکر الان در این مجموعه می‌توانم راحت تمرین کنم. آسفالت و مسیرهای طراحی شده نو و خوب است، اما تعداد سکوی مناسب اسکیت، زیاد نیست. عاطفه حسینی هم که همراه سیما آمده است، می‌گوید: خیلی خوشحالیم که این فضای ورزشی بانور خوب در ساعات شب باز است و مامی توانیم در فضایی امن ورزش کنیم.

مجموعه برسانند. در حال حاضر، روزانه بیش از پانصد نفر امکان استفاده از زمین‌های مختلف مجموعه را دارند.

● سکوی پرتاب استعداد های توس

عصرها حضور والیبالی‌ها و دوستان پررنگ تر است و شب‌ها، بیشتر علاقه مندان به فوتبال در مجموعه حضور دارند. در طول روز هم گروه‌های دانش‌آموزی یادوستانه محلی و باشگاه‌های شخصی به مجموعه ورزشی روباز شهدای چهاربرج مراجعه می‌کنند. مهدی رستمی، مربی فوتبال نونهالان محدوده توس، می‌گوید: مجموعه ورزشی چهاربرج تا حدود زیادی به نیاز سرانه ورزشی اهالی این محدوده پاسخ می‌دهد. در همین مدت هم که مجموعه راه‌اندازی شده است، ظرفیت بچه‌های توس در آن نمایان شده است و می‌تواند سکوی پرتاب ورزشی استعداد های این محدوده

بهشتی آنچه به چشم دیده می‌شود، ورزش کردن بچه‌هاست، اما آنچه حس می‌شود، شور و نشاط زیاد جاری شده در مجموعه ورزشی روباز شهدای چهاربرج است که خنده و هیجان را به جمع بچه‌های توس آورده است. این مجموعه تنها فضای ورزشی عمومی محدوده منقصل شهری توس است که نوجوانان و جوانان محدوده را تا حد زیادی، از آسیب‌های زمین‌های خاکی یا آسفالت و مصدومیت‌های آن نجات داده است و سبب شده که بازی و ورزش رادر زمین‌های باکیفیت تجربه کنند.

● یک مجموعه برای ۵ رشته

مجموعه ورزشی روباز شهدای چهاربرج، مساحتی حدوداً یک هکتاری دارد و در شاهنامه ۱۶۴ احداث شده است. این مجموعه بزرگ شامل دو زمین فوتبال چمن مصنوعی، یک زمین والیبالی، یک زمین بسکتبال، یک زمین اسکیت، یک زمین فوتبال گل کوچک، پارکینگ، دفتر مجموعه و سرویس بهداشتی است که این فضا را تبدیل به کامل‌ترین مجموعه ورزشی در محدوده منقصل شهری توس کرده است. این فضای ورزشی بهمن سال ۱۴۰۴ توسط شهرداری منطقه ۱۲ و در زمینی که زارعان توس هبه کردند، به بهره‌برداری رسید.

فضای ورزشی روباز شهدای چهاربرج برای محدوده توس یک مجموعه حیاتی است و سبب شده روزانه ورزشکاران و ورزش‌دوستان از نقاط مختلف محدوده، خود را به این

ستایش رازنهران، دانش‌آموز هنرستان رهروان حضرت زینب (س) در جشنواره‌های موسیقی خوش درخشیده است

میراث دار تیمورخان

امید محله

● از خاطر انگیزترین رقابت بگو.

در رقابت‌های جشنواره رضوی که سال گذشته در گرگان برگزار شد، گروه بیست نفره‌ای از هنرستان حضرت زینب (س) شرکت کردیم. چهار روز در گرگان بودیم. در آن جشنواره ما توانستیم با اختلاف زیاد مقام اول کشوری را کسب کنیم. آن سفر در کنار استاد موسیقی و بچه‌های مدرسه خیلی خوش گذشت.

● به جز مسابقات، جاهای دیگر هم اجرا داشته‌ای؟

با یک گروه موسیقی سنتی خراسان شمالی از طریق استاد موسیقی ام‌آشنا شدم. تا الان با این گروه، اجراهای زیادی داشته‌ام.

● موسیقی، سبب نشده است از درس غافل شوی؟

موسیقی، رشته مورد علاقه من است. من برای موفقیت در رشته‌ای که به آن علاقه دارم، از درس عمومی هم نباید غافل شوم.

● برای آینده شغلی چه برنامه‌ای داری؟

در هنرستانی که درس می‌خوانم، فقط رشته دوتار را داشت، در حالی که رشته تخصصی من تار است. بی‌تردید در رشته تخصصی ام ادامه تحصیل می‌دهم و برای آینده شغلی هم فعالیت در حوزه موسیقی هدفم خواهد بود.

فاطمه سیرجانی از میان صدای تار و نوای سازهایی که سال‌هاست در خانه‌شان جریان دارد، دختر نوجوان آرام آرام مسیر خودش را در موسیقی پیدا کرده است؛ مسیری که از جمع‌های خانوادگی و تماشای دست‌ان هنرمند پدر بزرگ و پدر آغاز شد و حالا به کسب مقام‌های استانی و کشوری در تار و دوتار نوازی رسیده است. از ستایش رازنهران، دختر نوجوان محله زیباشهر، صحبت می‌کنیم. او در هجده سالگی چندین مقام استانی و کشوری در جشنواره‌های دانش‌آموزی و جشنواره امام رضا (ع) در کارنامه‌اش ثبت کرده است.

● چه شد که به سمت هنر موسیقی کشیده شدی؟

پدر بزرگ مادری ام، تیمورخان تیموری، دوتار نواز بود. پدرم هم تمپو می‌زند. پسر عمه ام سازنده و نوازنده دوتار است. هنر نوازندگی در خانواده ما از گذشته‌های دور بوده است؛ بنابراین من خواسته و ناخواسته به این سمت کشیده شدم.

● از چه سنی ساز دستت گرفته‌ای؟

از بچگی در جمع‌های خانوادگی وقتی می‌دیدم مردان فامیل ساز دستشان می‌گیرند و می‌زنند، آرزو می‌کردم یک روز من هم بتوانم مثل آن‌ها ساز بزنم. بزرگ‌تر که شدم، به سفارش یکی از آشنایان، دوره آموزش حرفه‌ای را شروع کردم و از جلسه سوم به بعد می‌توانستم تار بزنم.

● از احساسات در نخستین اجرای عمومی بر ایمان بگو.

نخستین بار در جمع خانوادگی اجرا کردم؛ چون این هنر در خانواده ما از گذشته بوده و ساز، پای ثابت دورهمی‌های خانوادگی ماست،

استرس نداشتم. بعدها هم که در برنامه‌های مناسبتی مدرسه برای اجرا می‌رفتم، بدون کوچک‌ترین استرس و هیجانی، کارم را انجام می‌دادم.

● چه مقام‌هایی کسب کرده‌ای؟

در سه سال اخیر مرتب در مسابقات دانش‌آموزی شرکت کرده و توانسته‌ام سه مقام اول استانی در تک‌نوازی و سه مقام دوم کشوری تک‌نوازی کشور را کسب کنم. سال گذشته هم در مسابقات کشوری جشنواره موسیقی رضوی توانستم مقام اول رادر تک‌نوازی دوتار به دست آورم.